

## Arrest

nr. X van 28 juni 2012  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 14 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. AMDOUNI en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 29 juni 1994 te Accra. U keerde in februari 2009 vanuit Accra terug naar Tengzug, het dorp waar uw vader woont. In maart 2009 was u alleen thuis terwijl uw vader gaan werken was op een boerderij. Nadat uw vader uit het huis vertrokken was, werd u aangevallen door mensen uit het dorp. Ze beschuldigden u ervan een heks te zijn en zeiden dat u uw buur vermoord had. U werd aangevallen en geslagen door deze mensen. Ze dreigden u te vermoorden. U ontsnapte en vluchtte het bos in, waarna u naar het dorp Tongo ging. In Tongo zag u op straat een man lopen aan wie u zei dat ze u gingen vermoorden omdat u een heks bent. Deze man sloot u op. Hij kwam later terug, samen met een vriend. Hij liet u alleen met deze vriend. De vriend zei dat de man die u opsloot een politieman was. Hij liet u vrij en zei dat als u zou blijven, u vermoord zou worden. U reisde in een vrachtwagen van Tongo naar Accra, waar u verbleef bij Zonazor, de broer van uw vader. Zonazor contacteerde een vriend van hem die uw vlucht uit Ghana*

organiseerde. U reisde samen met hem naar Turkije per vliegtuig, waar hij u alleen achterliet. In Turkije nam u de boot naar Griekenland. In Griekenland werd u opgepakt en werden uw vingerafdrukken afgenomen. In Griekenland vond u een paspoort op de grond waarmee u naar België reisde. U kwam aan in België in oktober 2009, waar men opnieuw uw vingerafdrukken afnam. U vroeg geen asiel aan en werd gevraagd het land te verlaten. U bleef in België en vroeg asiel aan op 24 januari 2011.

#### **B. Motivering**

**Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.**

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u, in het kader van uw asielaanvraag, verklaard heeft geboren te zijn op 29 juni 1994. De Dienst Vreemdelingenzaken uitte op 24 januari 2011 evenwel twijfel omtrent uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 11/04/2011 door de dienst Voogdij betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3 §2, 2°, 6 §2, 1° ; 7 en 8 §1 van titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test met een redelijke wetenschappelijke zekerheid aan dat u op datum van 5 april 2011 **een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar**, waarbij 21,3 jaar een minimum leeftijd is. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Verder dient te worden opgemerkt dat, wanneer u op het CGVS gevraagd werd wat uw geboortedatum is, u wederom de door de medische test weerlegde geboortedatum vermeldt (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Geconfronteerd met de uitslagen van de medische test, waarbij met zekerheid werd vastgesteld dat u meerderjarig bent, en gevraagd naar de redenen voor het opgeven van de door de medische test weerlegde geboortedatum, **verklaart u dat u niet gelogen heeft en dat 29 juni 1994 wel degelijk uw geboortedatum is** (zie gehoorverslag CGVS, p. 5).

Verder dient ook vermeld dat de van u, op 24 januari 2011, afgenomen vingerafdrukken, overeenstemmen met de vingerafdrukken afgenomen te Mytilini, Griekenland op 7 mei 2009 en te Tayros, Griekenland op 10 juni 2009, op naam van (T.J.) met de Liberiaanse nationaliteit. Geconfronteerd met deze vaststelling, verklaart u "dat nooit gezegd te hebben" (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Wanneer u daarop uitdrukkelijk wordt gevraagd of u de naam '(T.J.)' kent, antwoordt u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Ook in België werden uw vingerafdrukken trouwens reeds genomen in 2009 door de Federale Politie van Brunat Zaventem. Ook toen gaf u de naam (T.J.) op.

**Bovenstaande vaststellingen doen reeds ernstige twijfels reizen omtrent de betrouwbaarheid van de door u afgelegde verklaringen met betrekking tot uw identiteit.**

**Vervolgens kunnen enkele fundamentele bedenkingen worden gemaakt bij de door u afgelegde verklaringen omtrent de redenen voor het ontvluchten van uw land.**

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat u naar aanleiding van de door u beweerde vervolgingsfeiten, geen bescherming heeft gezocht bij de Ghanese autoriteiten. U verklaarde dat u opgesloten werd door een man van wie u later vernam dat het een politiemann zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaarde voorheen nooit problemen te hebben gehad met de Ghanese autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p. 14), en dat u na uw ontsnapping en vlucht naar Accra, zelf meende naar de politie te moeten gaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Op aanraden van de broer van uw vader, heeft u echter nagelaten de politie te waarschuwen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Er dient u te worden herinnerd aan het subsidiaire karakter van het principe van internationale bescherming, ten aanzien van de in uw land van herkomst aanwezige nationale bescherming. Het principe van internationale bescherming impliceert dan ook dat u – binnen de grenzen van het redelijke – al het mogelijke doet opdat u bescherming zou worden geboden door de Ghanese autoriteiten, alvorens internationale bescherming te vragen. Gezien uw eigen verklaringen hieromtrent, staat het vast dat aan deze vereiste niet voldaan is. Het feit dat u gezegd werd dat de man die u opsloot een politiemann is, ontslaat u niet van deze vereiste. Immers, u vernam dit enkel van een onbekende en verifieerde dit duidelijk niet. Bovendien mocht van u verwacht worden in uw situatie dat, indien toch zou komen vast te staan dat de man politieagent is, u naar een ander kantoor zou gaan dan waar hij werkte.

**Verder kunnen enkele fundamentele bedenkingen worden gemaakt bij de door u beweerde vervolgingsfeiten.**

U verklaarde te zijn aangevallen door mensen uit het dorp, in het huis van uw vader bij wie u verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U verklaart niet te weten wie uw belagers waren, enkel dat ze 'met velen' waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd hoe uw belagers u dan kenden, verklaart

u dat 'de kleine goden' gezegd hadden dat u de buur vermoordde (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U verklaart eveneens dat ze u aanvielen toen u alleen thuis was in het huis van uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd hoe uw belagers, die u beweert niet te kennen, wisten dat u zich in het huis van uw vader bevond, verklaart u dat ze 'gewoon kwamen' omdat de kleinere goden gezegd hadden dat 'u het was' (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U verklaarde daarnaast te zijn opgesloten door een man die u niet kent en te zijn bevrijd door een vriend van de man die u opsloot (zie gehoorverslag CGVS, p. 10 en 14). Gevraagd wie de man was die u heeft bevrijd, kwam u niet verder dan te verklaren dat het een vriend was van de man die u opsloot (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). U weet evenmin of deze man later problemen heeft gekregen (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). U verklaarde ook dat u, na uw dorp te zijn ontvlucht, in Accra opgebeld werd door uw vader, die u wist te vertellen dat uw belagers gezegd hadden u in Accra te komen vermoorden, en dat u beter het land zou verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). **Op grond van bovenstaande verklaringen kan op zijn minst verwacht worden dat u uw vader, die nog steeds in hetzelfde dorp woont (zie gehoorverslag CGVS, p. 7) als de mensen van wie u beweert dat ze u hebben aangevallen, ietwat gevraagd zou hebben met betrekking tot de identiteit van uw – beweerde – belagers, die u ertoe brachten uit vrees uw land te ontvluchten.**

**Daarnaast maken de grote mate van vaagheid, en de talrijke onwetendheden uwentwege, de door u beweerde vervolgingsfeiten compleet ongeloofwaardig, en maken ze het niet aannemelijk dat uw relaas een beschrijving vormt van werkelijk beleefde feiten.**

Verder verklaart u opgesloten te zijn geworden door een man die u niet kent, maar van wie u achteraf vernam dat het een politieman was (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Uw verklaring dat u een heks bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 13), samen met uw verklaring dat mensen u aanvielen omdat u als heks uw buur zou hebben vermoord (zie gehoorverslag CGVS, p. 10 en 12) en uw verklaring dat 'ze' altijd heksen zoeken om op te sluiten (zie gehoorverslag CGVS, p. 13), maken daarenboven de door u afgelegde verklaring, namelijk dat u, na aan uw belagers te zijn ontsnapt, in het dorp Tongo een man aansprak (zie gehoorverslag CGVS, p. 10), die u niet kent en hem vertelde dat u een heks bent en dat ze u willen vermoorden (zie gehoorverslag CGVS, p. 13), niet aannemelijk. Deze vaststelling wordt nogmaals versterkt door uw verklaring dat u, na te zijn ontsnapt uit de plaats waar u was opgesloten, u wederom op de straat in hetzelfde dorp, een man aansprak die u niet kende en hem vertelde dat u een heks bent en dat ze u willen vermoorden (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). **Dat u, na te zijn ontkomen aan uw opsluiting, exact hetzelfde gedrag stelt als dat waardoor u in de eerste plaats werd opgesloten, getuigt van een risicogedrag dat niet in overeenstemming te brengen is met de door u aangehaalde 'vrees voor vervolging' en 'reëel risico op het lijden van ernstige schade'.**

**Bovenstaande verklaringen getuigen van dermate incoherente handelingswijzen, dat ze de geloofwaardigheid van de door u beweerde vervolgingsfeiten op ernstige wijze in twijfel trekken.**

**Verder kunnen enkele ernstige bedenkingen worden gemaakt bij uw beweringen omtrent hekserij en uw beleving ervan.**

U verklaarde dat u beschuldigd werd een heks te zijn door een aantal inwoners van het dorp waar uw vader woont (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd of u een heks bent, antwoordt u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Wanneer u eerder echter werd gevraagd of u reeds voorheen - zijnde voor uw problemen in Ghana - ervaringen had met hekserij, antwoordt u ontkennend. Gevraagd om uit te leggen wat een heks is, komt u niet verder dan te verklaren dat een heks een geest is, die je van bij de geboorte kunt hebben, of later (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd wat heksen doen, antwoordt u eerst ontwijkend dat u geen mensen vermoordt (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd wat u dan wel doet als heks, antwoordt u vaagweg dat u 'het' gebruikt om te leren en om te zwemmen (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd hoe u te weten kwam dat u een heks bent, verklaart u dat het was 'door te zwemmen in de zee' (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). U verklaarde eveneens dat u aangeduid werd door de 'kleinere goden' als moordenaar van uw buur (zie gehoorverslag CGVS, p. 12), en dat in deze 'kleinere goden' gelooft wordt (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). U verklaart echter zelf niet in deze 'kleinere goden' te geloven (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd waarom u niet in deze 'kleinere goden' gelooft, herhaalt u gewoon dat u er niet in gelooft (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Wanneer u opnieuw de vraag gesteld werd waarom u niet in de 'kleinere goden' gelooft, antwoordt u ontwijkend dat u het niet leuk vindt om erin te geloven (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of heksen mensen kunnen vermoorden, verklaart u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). U verklaart eveneens dat u 'alle geest (spirit)' verloor toen u uw land verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 17), maar gevraagd of u deze dan enkel in Ghana heeft, stelt u wederom het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). **Er dient te worden opgemerkt dat uw kennis omtrent hekserij en uw verklaringen omtrent uw heks-zijn, van een zodanige vaagheid, onduidelijkheid en onwetendheid getuigen, dat ze de door u afgelegde verklaringen niet**

**aannemelijk kunnen maken. Hierdoor kan ernstig getwijfeld worden aan uw overtuiging een heks te zijn, nochtans een essentieel element in uw asielrelaas.**

Gevraagd of uw ouders in hekserij geloven, verklaart u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd of uw vader, bij wie u inwoonde ten tijde van de door u beweerde vervolgingsfeiten, wist dat u een heks bent, verklaart u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Deze verklaring is des te opmerkelijker, gezien uw voorafgaandelijke verklaring dat uw vader u, na de door u beweerde vervolgingsfeiten plaatsvonden, contacteerde in Accra om u te melden dat mensen uit het dorp zeiden dat ze u gingen komen vermoorden (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). **Aangezien u verklaarde vervolgd te zijn geworden omwille van een beschuldiging van hekserij, door dorpsgenoten van uw vader, en u eveneens verklaarde contact te hebben gehad met uw vader nadat deze feiten plaatsgevonden zouden hebben, is het allerm minst aannemelijk dat u niet weet te vertellen of uw vader al dan niet gelooft in hekserij, noch of hij al dan niet weet of u een heks bent.** Gevraagd of de broer van uw vader – bij wie u verbleef in Accra na het dorp te zijn ontvlucht ten gevolge van de door u beweerde vervolgingsfeiten (zie gehoorverslag CGVS, p. 10) – wist of u een heks bent, stelt u ontwijkend dat u dat niet kunt weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). **Gezien het feit dat u bij de broer van uw vader verbleef nadat de door u beweerde vervolgingsfeiten plaatsvonden, dat u hem uw problemen heeft uitgelegd (zie gehoorverslag CGVS, p. 10) en dat hij u aanraade niet naar de politie te gaan omdat ze u zouden opsluiten omdat u een heks bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 10), is het allerm minst aannemelijk dat u ‘niet kan weten’ of de broer van uw vader al dan niet weet of u een heks bent.**

**Bovenstaande verklaringen doen op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.**

**Verder legt u nog een aantal bedenkelijke verklaringen af die van aard zijn de reeds aangetaste geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder te ondermijnen.**

U verklaarde in België te zijn toegekomen in oktober 2009, en sindsdien steeds in België te zijn gebleven (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U vroeg asiel aan in België op 24 januari 2011. Het feit dat u meer dan een jaar wachtte om asiel aan te vragen, doet grote twijfels rijzen betreffende de gegrondheid van de door u beweerde ‘vrees voor vervolging’ en ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’. Gevraagd waarom u geen asiel aanvraag toen u in België aankwam, verklaarde u dat u niet wist dat ze u konden helpen (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Er dienen bij deze verklaring echter enkele bedenkingen te worden gemaakt. U verklaarde immers dat u, na Ghana te zijn ontvlucht naar Turkije, er om hulp gevraagd heeft (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaarde eveneens dat u, bij aankomst in Griekenland, uw problemen uitlegde (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gegeven bovenstaande verklaringen, kan het op zijn minst vreemd worden genoemd dat u bij aankomst in België uw problemen niet uitlegde en geen asiel aanvraag, gegeven het feit dat u werd gevraagd het land te verlaten. Deze vaststelling wordt nog versterkt door het feit dat u daarna nog langer dan een jaar bleek nodig te hebben alvorens te beslissen toch een asielaanvraag in te dienen. **Er kan derhalve worden gesteld dat de lange wachttijd, alvorens u een asielaanvraag indiende, de geloofwaardigheid van uw beweerde ‘vrees voor vervolging’ en ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, verder ondermijnt.**

U verklaarde dat u, sinds u uw land verliet in 2009, nooit meer contact heeft gehad met mensen uit Ghana. Naast de vaststelling dat dit nogal opmerkelijk kan worden genoemd – gezien uw familie er woont en zij u hielpen bij het ontvluchten van uw land – doet het feit dat u op geen enkele manier contact heeft gemaakt met mensen uit Ghana, verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde ‘vrees voor vervolging’ en ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat het u zou interesseren, of dat u op zijn minst een poging zou doen, om te weten te komen of uw beweerde belagers nog steeds naar u op zoek zijn, temeer zij in hetzelfde dorp als uw vader wonen. **Deze complete desinteresse uwentwege doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.**

Het door u, in het kader van uw asielaanvraag, aan de Dienst Vreemdelingen zaken voorgelegde geboortecertificaat, is afgeleverd op datum van 9 december 2010. Het door u, in het kader van uw asielaanvraag, aan het CGVS voorgelegde geboortecertificaat, is afgeleverd op datum van 20 januari 2012. Er dient te worden opgemerkt dat u tweemaal eenzelfde document indiende waarop telkens twee verschillende afgiftedata staan vermeld, hetgeen op zijn minst vreemd kan worden genoemd. Daarenboven staan in beide geboortecertificaten uw moeder, Fatima Naryine, als informant vermeld, wat erop dient te wijzen dat uw moeder aan de Ghanese autoriteiten, bij wie u deze documenten aanvraag, informatie verschaft. U verklaarde echter dat uw moeder gestorven is in januari 2009 (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd wie het geboortecertificaat heeft aangevraagd, verklaart u eerst ontwijkend dat het van u is (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Wanneer u de vraag daarna tot tweemaal toe opnieuw wordt gesteld, herhaalt u telkens ontwijkend dat het een geboortecertificaat is (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Op beide documenten staat ook vermeld dat u

geboren bent op 29 juni 1994, hetgeen, zoals hierboven vermeld, weerlegd werd aan de hand van een medische test, uitgevoerd op 5 april 2011. U verklaarde daarenboven sinds 2009 in België te zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS, p. 5), en u verklaarde sindsdien niet meer in Ghana te zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS, p. 6), noch enig contact te hebben gehad met mensen uit Ghana (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Bovenvermelde data, waarop beide documenten afgegeven werden, vallen dan ook niet te rijmen met uw afgelegde verklaringen. Daarenboven verklaarde u dat u uw geboortecertificaat meebracht toen u naar België kwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 9), hetgeen opnieuw een inconsistentie veroorzaakt met de in de geboortecertificaten vermelde data van afgifte. **Bovenstaande vaststellingen laten enkel toe te besluiten tot het frauduleuze karakter van de door u neergelegde geboortecertificaten, en ondermijnen verder de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielrelaas.**

**Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen, kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde activiteiten als heks, noch aan de door u beweerde vervolgingsfeiten. U maakt evenmin aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.**

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen:

- de door u neergelegde geboortecertificaten werden hierboven reeds besproken en zijn frauduleus bevonden
- de door u neergelegde ‘Arbeidskaart C’ heeft geen relevantie in het kader van uw asielrelaas, en vermeldt tevens een geboortedatum waarvan reeds wetenschappelijk aangetoond werd dat deze onjuist is
- de door u neergelegde certificaten van het volgen van de opleiding ‘Nederlandse tweede taal’ hebben geen relevantie in het kader van uw asielrelaas, en vermelden tevens een geboortedatum waarvan reeds wetenschappelijk aangetoond werd dat deze onjuist is.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van de definitie van vluchteling zoals bepaald door het Vluchtelingenverdrag van 1951 en een schending van de artikelen 48/3 en 48/5 van de voormelde wet van 1980 (verder: vreemdelingenwet).

Verzoeker betoogt dat de geboortecertificaten authentiek zijn.

Hij onderging onterecht politieke maatregelen omdat hij een heks is, aldus behoort hij tot een sociale groep.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hij werd onterecht opgesloten; indien hij wordt teruggestuurd wordt hij opnieuw blootgesteld aan een onmenselijke behandeling en straf.

In een derde en laatste middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het beginsel van goede trouw en de rechten van verdediging.

Verzoeker verklaart dat hij wel degelijk meer wist dan dat de verwerende partij laat uitschijnen.

Verzoeker stelt dat hij slechts vanaf 9.20 uur werd bijgestaan door een tolk. Doordat hij niet van het begin van het gehoor werd bijgestaan, werden zijn rechten van verdediging geschonden.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De drie aangevoerde middelen worden omwille van hun onderlinge verwevenheid samen behandeld.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid

vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (verder: EHRM) bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b van voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Inzake verzoekers opmerking dat hij niet heel het interview op het Commissariaat-generaal werd bijgestaan door een tolk, namelijk pas vanaf 9.20 uur en niet vanaf het begin van het gehoor, blijkt vooreerst uit het gehoorverslag (p. 2) dat verzoeker ermee instemde om het interview in het Engels te beginnen. Voorts werd aan verzoeker bij aanvang van het gehoor uitdrukkelijk gezegd dat hij het aan de interviewer moest zeggen indien hij iets niet begreep. Hij heeft echter geen enkele opmerking gemaakt over de in het Engels gestelde vragen. Uit het gehoorrapport blijkt dat hij alle vragen correct begrepen heeft en er een relevant antwoord op gegeven heeft. Verzoeker toont evenmin aan de hand van enig concreet element aan op welke wijze de motivering van de bestreden beslissing behept zou zijn met een fout die haar grondslag vindt in het feit dat verzoeker een aantal vragen in het Engels beantwoordde. Verzoeker verklaarde tevens zijn relaas liever in het Engels te doen (gehoor CGVS, p.10). Dit alles klemmt des te meer daar verzoeker voor de terechtzitting een tolk Engels verzocht.

Waar verzoeker voorhoudt dat de bijgebrachte geboortecertificaten authentiek zijn, gaat hij geheel voorbij aan het leeftijdsonderzoek waaruit blijkt dat de door hem opgegeven leeftijd strijdig is met de geboortektes. Tevens voert hij geen concreet verweer inzake de vaststellingen omtrent de wijze waarop hij de geboortecertificaten in bezit kreeg. Deze vaststellingen ondermijnen wel degelijk de authenticiteit van de bijgebrachte geboortecertificaten.

Inzake verzoekers stelling dat hij behoort tot een sociale groep omdat hij een heks is, stelt de Raad vast dat verzoeker in deze vasthoudt aan zijn verklaringen inzake zijn opsluiting. Verzoekers relaas werd echter ongeloofwaardig geacht omwille van zijn onwetendheid omtrent (i) zijn belagers; (ii) de persoon die hem bevrijdde; (iii) de persoon die hem opsloot (iv) de houding van zijn vader ten opzichte van heksen. Tevens was verzoekers gedrag na zijn bevrijding niet te verzoenen met het gedrag van een persoon die vreest vervolgd te worden omwille van het feit dat hij aanzien wordt als een heks, hetgeen

zijn geloofwaardigheid verder ondermijnt. Deze concrete vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden niet dienstig weerlegd zodat ze door de Raad worden overgenomen.

Verzoeker voert evenmin verweer tegen de vaststelling dat hij reeds in België in oktober 2009 aankwam doch slechts een asielaanvraag indiende in januari 2011, hetgeen zijn vrees voor vervolging verder op de helling zet.

De bestreden beslissing vindt inzake de vluchtelingenstatus steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, aangezien ze niet nuttig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.1. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker hem het subsidiair beschermingsstatuut toe te kennen.

2.3.2. Verweerder merkt terecht op dat verzoeker in zijn verzoekschrift geenzins op concrete wijze uitwerkt waarom hij zich zou kunnen beroepen op de subsidiaire beschermingsstatus en geen concrete elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst en bovendien dat hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen. Bijgevolg is het niet mogelijk om in te schatten of er al dan niet een reëel risico op ernstige schade voorhanden is. Het reële risico moet immers *in concreto* worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS